

на думы-ты Иисусовы, и тѣ никога не исповѣда-хъ человеѣцы, нито прощавахъ грѣхове-ты имъ. Въ всичко-то Евангеліе и Апостолъ-тѣ нѣма ни единъ примѣръ че тѣ употрѣбихъ такава власть, нито най малко тълкуваніе че имахъ такава власть. Нито имаше такава тълкуваніе на тыя думы прѣзъ повече отъ хылядо годинъ подиръ Христа. Человеѣци-ти могатъ да си прощавать единъ другому прѣгрѣшенія-та; но грѣхове само Богъ може да прощава, и въ безбройны мѣста въ Св. Писаніе той е изявилъ условія по които ще прощава грѣхове-ты ни, сирѣчь когато сърдечно ся покаемъ и вѣрвамы въ Христа.

П. Като държи Христосъ ключове-ты, и не е далъ власть на Апостолы-ты да прощавать грѣхове, какъ ся тълкувать тыя думы?

О. Тѣ иматъ двѣ тълкуванія.

1) Че Христосъ съ тыя думы даде власть на църквѣ-тѣ да отлѣчва отъ себе си голѣмы грѣшници, и ако ся покаѣтъ, пакъ да ги приима. Това бѣше да върже и да развърже, да прости и да задържи. И това тълкованіе приима подтвържденіе отъ Мат. 18; 15-18 дѣто Христосъ явно говори за отлѣчваніе на недостойны отъ църквѣ-тѣ.

2) Че Христосъ даде на Апостолы-ты особнѣ власть да тълкувать непогрѣшително пророчества-та, богодухновенно да пишѣтъ посланія-та си, да проповѣдувать условія-та по които человеѣци-ти могатъ да ся прииматъ или да ся отлѣчатъ отъ царство-то Божіе, да основавають църквы, да вѣкрѣсавать мъртвы,